

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Svk/5/2023
Identifikačné číslo spisu: 2021200264
Dátum vydania rozhodnutia: 29. marca 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2021200264.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: I. B., nar. XX. I. XXXX, bydliskom: L. Š.Ú. Č.. XXX, XXX XX D. Y., právne zastúpeného: JUDr. Ľudovít Surma, advokát so sídlom: Pavlice č. 183, 919 42 Pavlice, proti žalovanému: Obec Veľké Kostolany, IČO: 00 313 149, so sídlom: M. R. Štefánika č. 800/1, 922 07 Veľké Kostolany, právne zastúpeného: JUDr. Maroš Prosman, advokát a konateľ spoločnosti Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 865 281, so sídlom: Hlavná č. 31, 917 01 Trnava, v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 13. septembra 2022, č. k. 43Sa/25/2021-116, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I.

Napadnuté rozhodnutie a priebeh konania

1. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) uznesením z 13. septembra 2022, č. k. 43Sa/25/2021-116 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“), zastavil konanie o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, doručenej krajskému súdu 18. októbra 2021, ktorou sa žalobca domáhal, aby sa žalovanému uložila povinnosť sprístupniť v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia informácie týkajúce sa záväzkových vzťahov obce Veľké Kostolany v rozsahu dokumentov týkajúcich sa zmluvy o dielo č. 65/2019; a zároveň vyslovil, že žalobcovi priznáva úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

2. Správny súd postupoval podľa § 248 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) a podľa § 99 písm. h) SSP s poukazom na to, že žalovaný po dôvodne podanej žalobe svoju nečinnosť odstránil, preto bolo potrebné konanie zastaviť. Žalobca podaním zo dňa 10. mája 2022 oznámil, že žalovaný mu dňa 9. mája 2022 požadované informácie sprístupnil, a teda odstránil svoju nečinnosť. Správny súd skonštatoval, že sprístupnením informácie dodatočne odpadli dôvody pre konanie o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, hoci žaloba bola podaná dôvodne.

3. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 171 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi priznal úplnú náhradu, pretože žalovaný procesne zaviniť zastavenie konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z osobitnej právnej úpravy týkajúcej sa rozhodovania o takomto type žaloby vyplýva, že správny súd má povinnosť konanie zastaviť, ak sa preukáže, že žalovaný nečinnosť po podaní žaloby odstránil. Podľa krajského súdu nečinnosť zo strany žalovaného v čase podania žaloby reálne existovala a z hľadiska rozhodovania o trovách konania zaviniť zastavenie konania práve žalovaný, hoci nečinnosť odstránil ešte predtým, ako to súd stihol vysloviť v meritórnom rozhodnutí.

4. K meritu veci krajský súd uviedol, že konanie žalovaného bolo možné považovať za nečinnosť, keď žalovaný svoje rozhodnutie o nesprístupnení informácie zmenil tak, že žalobcovi tieto informácie poskytne nahliadnutím do dokladov na obecnom úrade, aj keď iným spôsobom, ako žalobca žiadal, ale žalobcovi tieto informácie do podania žaloby neposkytol. Správny súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že v danej veci bolo vydané fiktívne rozhodnutie o odvolaní žalobcu a že rozhodnutie z 3. marca 2021 o zmene rozhodnutia o nesprístupnení informácie bolo len neformálnym oznámením. Naopak, mal za to, že išlo o riadne rozhodnutie v zmysle SSP so všetkými predpísanými náležitosťami.

5. Krajský súd sa nestotožnil ani so záverom žalovaného, že sťažnosť žalobcu podľa zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach v znení neskorších predpisov z 27. mája 2021 na nečinnosť nie je sťažnosťou podľa § 4 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona. Žalobca sa domáhal odstránenia nečinnosti pri sprístupňovaní informácií, nepoukazyval na nedostatky v činnosti žalovaného, ktorých odstránenie alebo vybavenie by bolo upravené osobitným predpisom. Žalobca neúspešne vyčerpал sťažnosť a nemohol nijako ovplyvniť postup žalovaného, či sa tento sťažnosťou zaoberal alebo nie. Podľa správneho súdu by bolo v rozpore s účelom zákona a odopretím spravodlivosti, ak by súd trval na predložení oznámenia o výsledku prešetrovania sťažnosti, keď žalobca vyčerpал všetky zákonné možnosti na odstránenie nečinnosti žalovaného, a žalovaný touto svojou nečinnosťou by mohol zabrániť v možnosti preskúmania tejto nečinnosti správnym súdom. Krajský súd teda dospel k záveru, že žaloba proti nečinnosti obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti, pretože žalobca neúspešne vyčerpал všetky postupy pred podaním žaloby, a bola aj dôvodná.

II.

Kasačná sťažnosť

6. Proti napadnutému rozhodnutiu podal dňa 10. októbra 2022 kasačnú sťažnosť žalovaný (ďalej aj „sťažovateľ“), ktorý sa domáhal jeho zrušenia s poukazom na kasačné dôvody podľa § 440 ods. 1 písm. f), písm. g) SSP, teda že krajský súd v konaní a pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. V bližšom odôvodnení kasačnej sťažnosti sťažovateľ poukázal na znenie ustanovení § 167 ods. 1, ods. 3 SSP a § 170 písm. b) SSP, týkajúcich sa pravidiel priznávania náhrady trov konania. V rámci nesprávneho právneho posúdenia veci súdu vytkol, že mu neboli doručené scany získaných informácií, ani späťvzatie žaloby, o ktorom sa dozvedel len z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Podľa jeho názoru bolo konanie žalovaného zo strany žalobcu účelovo interpretované. Zopakoval, že administratívne konanie v čase podania správnej žaloby už neprebiehalo, preto sa žalovaný nemohol dopustiť nečinnosti, a teda sprístupnením informácií v mesiaci máj 2022 nedošlo k odstráneniu

nečinnosti orgánu verejnej správy. Sťažovateľ nesúhlasil s názorom správneho súdu, že žaloba bola podaná dôvodne, pričom zopakoval svoje argumenty k meritu veci. Podľa jeho názoru žaloba nebola dôvodne podaná a sprístupnenie informácie dňa 9. mája 2022 nemôže byť vyhodnotená ako zavinenie späťvzatia žaloby. Sťažovateľ uzavrel, že správny súd v danej veci nesprávne aplikoval ustanovenie § 171 ods. 1 SSP v dôsledku nesprávnej interpretácie termínu procesné zavinenie, pričom správne podľa neho malo dôjsť k aplikácii ustanovenia § 170 písm. b) SSP, kedy žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

8. K nesprávnemu procesnému postupu krajského súdu sťažovateľ argumentoval tým, že súd sa nevysporiadal s otázkou, či prílohy doručené žalobcom vo forme scanu vôbec obsahovali informácie, ktoré chcel žalobca infožiadost'ou získať, čo je podľa neho podstatné pre posúdenie otázky zavinenia za účelom rozhodovania o trovách konania. Súd sa taktiež nevysporiadal s možnosťou aplikácie ustanovenia § 167 ods. 3 písm. a) SSP a žalovanému nedoručil podanie žalobcu, ktorým bola žaloba vzatá späť, ešte pred vydaním rozhodnutia, čím mu zabránil v uplatňovaní jeho práv a porušil právo na spravodlivý proces.

9. V rámci sťažnostného návrhu sťažovateľ žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie s tým, že žalovanému bude priznaný nárok na náhradu trov konania o kasačnej sťažnosti v celom rozsahu.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

10. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním doručeným správne súdu 9. januára 2023. Zvýraznil význam a podstatu pojmu procesné zavinenie, ktoré je podľa jeho názoru potrebné posudzovať komplexne a extenzívne. Žalovanému vytkol, že nerešpektoval svoje údajné fiktívne rozhodnutie a po tom, ako zmaril poskytnutie požadovaných informácií, ich v plnom rozsahu poskytol. Pokiaľ mal za to, že nie je nečinný, nemal informácie poskytnúť. Ak tak urobil, procesne zapríčinil odpadnutie dôvodu meritórneho rozhodovania. Ku konkrétnym námietkam sťažovateľa doplnil, že nedoručenie podania žalobcu nemožno považovať za nesprávny procesný postup súdu, keďže takúto povinnosť mu neukladá žiadne ustanovenie. Vo vzťahu k obsahu informácií sa vyjadril, že sťažovateľ túto skutočnosť nijakým spôsobom nespochybnil a žiadne faktické výroky v kasačnej sťažnosti nevzniesol. Po vykonaní dokazovania nevznikli pochybnosti o tom, že požadované informácie boli poskytnuté. Krajský súd podľa neho nevybočil z normatívneho rámca obsiahnutého v ustanovení § 99 písm. h) SSP a práva žalovaného na spravodlivý proces neboli porušené. Požadované informácie boli sprístupnené nahliadnutím v celom rozsahu, avšak neboli vyhotovené fotografie všetkých z nich. Skutočnosť, že informácie boli sprístupnené vo viacerých dokumentoch, nie je podľa žalobcu dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktorý by bolo možné aplikovať § 167 ods. 3 písm. a) SSP. V rámci konečného návrhu napokon navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú a žalobcovi priznať náhradu trov kasačného konania v rozsahu 100 %.

11. Vyjadrenie žalobcu ku kasačnej sťažnosti bolo dňa 20. januára 2023 doručené (na vedomie) sťažovateľovi, ktorý sa k nemu už ďalej nevyjadroval.

IV.

Relevantná právna úprava a posúdenie veci

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“), na ktorý podľa § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov od 1. augusta 2021 prešiel výkon súdnictva z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, rozhodujúci v senáte podľa § 438 ods. 2 SSP, ako súd konajúci o kasačnej sťažnosti [§ 11 písm. h) SSP], po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 SSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 443 ods. 1 SSP), na zákonom určenom mieste (§ 444 ods. 1 SSP), proti právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu (§ 438 ods. 1 SSP), a je prípustná, resp. jej prípustnosť nie je vylúčená (§ 439 SSP), po oboznámení sa s

obsahom kasačnej sťažnosti (§ 453 SSP), bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

13. Podľa § 248 SSP, ak žalovaný po podaní žaloby odstránil svoju nečinnosť, správny súd konanie uznesením zastaví.

14. Podľa § 99 písm. h) SSP správny súd konanie uznesením zastaví, ak tak ustanoví tento zákon alebo osobitný predpis.

15. Podľa § 171 ods. 1 SSP, ak účastník konania procesne zaviniel odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.

16. Podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

19. Predmetom tohto kasačného konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia krajského súdu, ktorý v danej veci zastavil konanie s poukazom na § 99 písm. h) SSP v spojení s § 248 SSP a o trovách konania rozhodol podľa § 171 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi priznal ich úplnú náhradu.

20. Sťažovateľ uplatnil dôvody kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f) a § 440 ods. 1 písm. g) SSP, v rámci ktorých namietal, že:

- mu ako účastníkovi konania pred vydaním napadnutého rozhodnutia nebolo doručené späťvzatie žaloby, na základe ktorého došlo k zastaveniu konania,
- súd sa nevysporiadal s otázkou, či prílohy doručené súdu žalobcom obsahovali informácie, ktoré boli žiadané,
- žaloba nebola podaná dôvodne a došlo k nesprávnej interpretácii konania žalovaného,
- správny súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 171 ods. 1 SSP v dôsledku nesprávnej interpretácie termínu procesné zavinenie, pričom správne mal aplikovať ustanovenie § 170 písm. b) SSP,
- súd sa nezaoberal možnosťou aplikácie § 167 ods. 3 písm. a) SSP.

21. Pod nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý založiť kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, treba rozumieť taký postup správneho súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožnila realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v konkrétnom konaní, za podmienky, že miera tohto porušenia bude viesť k záveru o nespravodlivosti súdneho procesu, a súčasne takýmto postupom súdu dôjde k porušeniu zákona.

22. Dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP spočívajúci v rozhodnutí krajského súdu založenom na nesprávnom právnom posúdení veci (za súčasného porušenia zákona) je daný v prípadoch, ak kasačný súd dospeje k záveru, že na prejednávajúcu vec mal byť aplikovaný iný právny predpis, než aký aplikoval krajský súd, alebo ak bol síce aplikovaný správny právny predpis, ale krajský súd ho nesprávne vyložil. Nesprávne právne posúdenie pritom môže spočívať v právnych predpisoch tak hmotného, ako aj procesného práva.

23. Z obsahu spisového materiálu vrátane obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd za preukázané, že:

- Žiadosťou doručenu Obecnému úradu Veľké Kostolany dňa 8. februára 2021 sa žalobca v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z. z.“) domáhal sprístupnenia informácií týkajúcich sa záväzkových vzťahov obce Veľké Kostolany v rozsahu dokumentov týkajúcich sa zmluvy o dielo č. 65/2019, odovzdávacie protokoly, faktúry s prílohami, súhlasy obecného zastupiteľstva s uzavretím zmluvy, vážne lístky odvezenej stavebnej siete, dokumentáciu týkajúcu sa priebehu verejného obstarávania (ďalej len „požadované informácie“).
- Dňa 12. februára 2021 starosta označenej obce vydal rozhodnutie, ktorým nevyhovel žiadosti žalobcu o poskytnutie požadovaných informácií.
- Dňa 22. februára 2021 bolo Obecnému úradu Veľké Kostolany doručené odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu o nevyhovení žiadosti (odmietnutí poskytnutia informácií).
- Dňa 3. marca 2021 starosta označenej obce oznámil žalobcovi zmenu rozhodnutia o nevyhovení žiadosti o poskytnutie informácií, a to v jeho prospech - možnosťou nahliadnutia do spisu.
- Z e-mailovej komunikácie (datovanej v priebehu marca 2021) medzi pracovníčkou Obecného úradu Veľké Kostolany a žalobcom je zrejmé, že nahliadnutie do spisu nebolo žalobcovi umožnené z dôvodov na strane žalovaného.
- Obecnému úradu Veľké Kostolany bola dňa 28. mája 2021 doručená sťažnosť na nečinnosť zo strany žalobcu.
- Žalobca sa žalobou proti nečinnosti orgánu verejnej správy podanej podľa § 242 ods. 1 SSP domáhal uloženia povinnosti žalovanému sprístupniť v stanovenej lehote požadované informácie.
- Dňa 10. mája 2022 bolo správne mu súdu doručené podanie žalobcu, ktorým oznámil odstránenie nečinnosti na strane žalovaného nahliadnutím do dokladov s možnosťou vyhotoviť si fotodokumentáciu. Prílohou podania bola aj žalobcom vyhotovená fotodokumentácia.

24. Vo vzťahu k zastaveniu konania podľa § 99 písm. h) SSP v spojení s § 248 SSP najvyšší správny súd uvádza, že zvolený procesný postup a vydané rozhodnutie krajského súdu v tomto smere je plne v súlade so zákonom, keďže boli splnené zákonné predpoklady podľa § 248 SSP, teda po podaní žaloby došlo k odstráneniu nečinnosti žalovaného. Z obsahu spisového materiálu tak, ako bol vyššie popísaný, jednoznačne vyplýva, že predmetom tohto konania a dôvodom pre podanie žaloby bola nečinnosť žalovaného spočívajúca v neumožnení sprístupnenia požadovaných informácií žalobcovi, a to napriek zmene rozhodnutia (o nevyhovení žiadosti o poskytnutie informácií) v prospech žalobcu (formou nahliadnutia do spisu). Žalovaný žalobcovi nedal možnosť získať požadované informácie ani po podaní sťažnosti na nečinnosť. K umožneniu nahliadnuť do spisu a k sprístupneniu informácií došlo až dňa 9. mája 2022, teda po podaní žaloby, o čom žalobca súd bezodkladne informoval. Najvyšší správny súd upriamuje pozornosť na to, že uvedené skutočnosti nespochybnil ani sám žalovaný v kasačnej sťažnosti. Spochybnil len rozsah poskytnutých informácií, ktorý však sám osebe nemá vplyv na splnenie podmienok podľa § 248 SSP. Ak má samotný žalobca (ako dominus litis predmetného konania) za to, že nečinnosť bola odstránená a jeho práva boli riadne uplatnené (čo vyplýva nielen zo samotného oznámenia o odstránení nečinnosti, ale aj z vyjadrenia ku kasačnej sťažnosti, v ktorej žalobca zároveň vysvetlil dôvod nepredloženia scanov všetkých požadovaných dokumentov), správny súd nemá dôvod o tejto skutočnosti pochybovať. Skúmanie efektívneho odstránenia nečinnosti by pripadalo do úvahy len v prípade, ak by jej odstránenie tvrdil žalovaný, resp. ak by bola spochybnená samotným žalobcom. Najvyšší správny súd zdôrazňuje, že ustanovenie § 248 SSP predstavuje neformálnu alternatívu inštitútu uspokojenia žalobcu podľa § 101 SSP, ktorej realizácia je možná len v prípade nečinnosti orgánu verejnej správy a predstavuje dôvod na zastavenie konania spočívajúci v odpadnutí samotného dôvodu konania, čo je najžiaducejší spôsob skončenia veci.

25. V nadväznosti na uvedené je potrebné zastavenie konania podľa § 248 SSP vo vzťahu k náhrade trov konania vnímať nie v zmysle § 170 písm. b) SSP, ale ako žalovaným zavinené zastavenie konania podľa § 171 ods. 1 SSP, ktoré je ustanovením špeciálnym vo vzťahu k § 170 písm. b) SSP. Pojem procesné zavinenie je v súvislosti s § 171 ods. 1 SSP nutné posudzovať výlučne z procesného hľadiska, keďže zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva. Skutočnosti rozhodujúce pre vznik takejto zodpovednosti sú potom len tie, ktoré vznikli po začatí konania, t. j. po podaní žaloby, a v dôsledku ktorých je potrebné priznať náhradu trov konania ostatným účastníkom,

ktorí na zavinení nemali svoj podiel. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé správne súdne konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo konanie zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi správnym súdom a oboma účastníkmi konania a medzi oboma účastníkmi konania navzájom. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania v spojení s § 171 ods. 1 SSP je správny súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť (m. m. III. ÚS 366/2020).

26. V predmetnej veci je nesporné, že konaním žalovaného po podaní žaloby došlo k zmene procesnej situácie tým, že žalobcovi bolo umožnené nahliadnúť do spisu a vyhotoviť si z neho fotodokumentáciu, a tým uskutočniť jemu patriace práva v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. Zmenou v správaní žalovaného sa dosiahol stav, ktorého sa žalobca podanou žalobou domáhal, teda došlo k jeho uspokojeniu na základe postupu žalovaného, preto nebol dôvod na pokračovanie v konaní. Je preto možné rezultovať, že zastavenie konania zapríčinil žalovaný, ktorý zmenil svoj postoj v danej veci, preto je aplikácia ustanovenia § 171 ods. 1 SSP plne odôvodnená a je v súlade so zákonom. Do úvahy potom neprichádza ani aplikácia § 167 ods. 3 písm. a) SSP, v zmysle sťažnostných námietok, pretože skutočnosť, že žiadosť o poskytnutie informácií bola „veľmi široká“ nemožno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa. Najvyšší správny súd dodáva, že správny súd nebol povinný vysporiadať sa s možnosťou či nemožnosťou aplikácie všetkých ustanovení, ktoré sa týkajú rozhodovania o trovách konania, najmä nie vtedy, ak o správnosti aplikácie zvolených ustanovení nemal žiadnu pochybnosť a tieto i správne aplikoval.

27. Pokiaľ ide o námietky sťažovateľa, smerujúce proti dôvodnosti žaloby (meritu veci), je treba pripomenúť, že krajský súd v danej veci nerozhodoval o veci samej, preto táto otázka nemohla byť predmetom kasačného prieskumu. Kasačný súd je v kasačnom konaní viazaný nielen rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, ale i predmetom napadnutého rozhodnutia, ktorým sa vymedzuje podstata a zameranie kasačného prieskumu (§ 438 ods. 1, § 454 SSP) s ohľadom na samotný účel opravného prostriedku. Ak sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal dôvodnosťou podanej žaloby, učinil tak nad rámec procesných možností podľa § 99 a § 248 SSP, najvyšší správny súd je však toho názoru, že napadnuté rozhodnutie je z hľadiska výroku i podstaty veci (vecne) správne a vydané v súlade so zákonom vo vzťahu k aplikovaným ustanoveniam, preto v záujme minimalizácie zásahov do právoplatných rozhodnutí tento nedostatok nepovažoval za taký, ktorý by mal byť dôvodom na postup podľa § 462 ods. 1 SSP. Argumentácia krajského súdu vo vzťahu k dôvodnosti žaloby bola formulovaná výlučne v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, preto námietky sťažovateľa smerujúce proti takémuto odôvodneniu zakladajú neprípustnosť kasačnej sťažnosti podľa § 439 ods. 3 písm. c) SSP (v predmetnej časti).

28. Vzhľadom na uvedené je možné uzavrieť, že krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď pri aplikácii ustanovení § 99 písm. h), § 248, § 171 ods. 1 SSP konanie zastavil a náhradu trov konania v plnom rozsahu priznal žalobcovi. K naplneniu kasačného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP teda nedošlo.

29. Rovnako kasačný súd nemôže konštatovať naplnenie dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, pretože v danej veci nedošlo k späťvzatiu žaloby v zmysle § 63 SSP. Späťvzatie žaloby je samostatným procesným inštitútom a jeho základom je vôľa žalobcu, nezávislá od konania žalovaného. Podanie žalobcu označené ako „Oznámenie odstránenia nečinnosti žalovaného“ nemožno považovať za späťvzatie žaloby, ale za podklad pre postup súdu podľa § 248 SSP. Skutočnosť, že toto podanie žalobcu nebolo doručené na vyjadrenie žalovanému, nemožno považovať za nesprávny procesný postup, resp. za porušenie zákona, ba dokonca za znemožnenie realizácie procesných práv účastníka konania s následkom porušenia práva na spravodlivý proces, keďže zákon pre postup podľa § 248 SSP nevyžaduje súhlas druhého účastníka tak, ako je to pri zastavení konania podľa § 99 písm. c), písm. d) SSP. Nedoručenie predmetného podania nie je spôsobilé mať vplyv ani na zachovanie kontradiktórnosti konania, keďže jeho obsahom bolo konanie samotného žalovaného, ktorého vzhľadom na právne zastúpenie advokátom nebolo potrebné osobitne poučovať o existencii ustanovenia § 171 ods. 1 SSP.

30. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší správny súd nepovažoval kasačnú sťažnosť žalovaného za dôvodnú, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

V.

Náhrada trov konania

31. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 175 ods. 2 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP.

VI.

Pomer hlasov

32. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3 : 0 [§ 139 ods. 4 (veta prvá) SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP a s § 463 SSP].

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.